

Kinderhandel in de Glind

In de wereld van jeugdzorg draait alles om kinderen, althans dat zou je denken. Maar in de praktijk spelen financiële belangen vaak een grotere rol. Een voorbeeld hiervan is Jeugdorp De Glind, waar gezinshuizen, bedoeld als veilige havens voor kwetsbare kinderen, onder druk staan door complexe financiële structuren.

Neem de Rudolphstichting, oprichter van zowel Gezinshuis.com als Stichting Jeugdorp De Glind. Deze organisatie heeft niet alleen een stevige grip op het vastgoed en de gezinshuizen, maar de bestuurder van de Rudolphstichting is bovendien ook bestuurder van Stichting Jeugdorp De Glind. De belangen lijken daardoor eerder gericht op behoud van macht en middelen dan op verbetering van de zorg.

De Rudolphstichting heeft een beladen verleden. Tussen 1980 en 1995 kwamen ernstige misstanden aan het licht: dossiers werden slecht bijgehouden en de zorg voor kwetsbare kinderen was gebrekkig. Er is bewijs dat meerdere klachten in Barneveld zijn neergelegd, ook over die periode. Toch meldde de gemeente via de media nooit iets

te hebben ontvangen. Zelfs een klacht die twee jaar geleden door een oudslachtoffer werd ingediend, is nooit teruggekoppeld. Huidige misstanden worden niet verder onderzocht, ondanks herhaalde verzoeken om dit te doen.

Vandaag de dag lijkt de Rudolphstichting vooral gericht op het beheren van vastgoed en het innen van inkomsten via verplichte samenwerkingen, zoals met Gezinshuis.com. Deze samenwerking dwingt gezinshuisouders in een franchiseformule met hoge kosten. De organisatie voegt inhoudelijk weinig toe, maar heeft wel metatoezicht van de IGJ. Dit betekent dat zorginhoudelijke uitspraken vermeden worden en klachten van jeugdigen vaak niet-ontvankelijk worden verklaard. Zorgaanbieders keuren zo hun eigen vlees, zonder onafhankelijke controle.

Grote zorgaanbieders zoals Pluryn en Entrea Lindehout hanteren bovendien afslagpercentages van 30-50% overheadkosten, waardoor grote delen van het budget verdwijnen in administratieve kosten. Gezinshuis.com laat dit toe, terwijl gezinshuisouders, die de

daadwerkelijke zorg leveren, financieel worstelen. Het systeem begint steeds meer op een commerciële keten te lijken, in plaats van een zorgzame gemeenschap.

Het resultaat? Gezinshuizen staan financieel onder druk, de werkdruk stijgt en het risico op uitval neemt toe. Wat gebeurt er als een gezinshuis “omvalt”? De instabiliteit die daarmee gepaard gaat, staat haaks op het doel van jeugdzorg. En wie profiteert er écht? Niet de kinderen, en ook niet de gezinshuizen. De grootste winnaars lijken de partijen te zijn die de spelregels bepalen, keurmerken uitbaten en vastgoed beheren.

Het feit dat Pluryn via nietszeggende onderzoeken probeert haar blazoen te redden, maakt het des te schrijnender. Hoewel er uit 35% van de dossiers van 1980-1995 al 25 ernstige zaken naar voren kwamen, blijft verder onderzoek naar huidige misstanden uit. Dit systeem blijft zichzelf beschermen, terwijl de kinderen – voor wie dit ooit was opgezet – steeds verder naar de achtergrond verdwijnen.

Youri Hazeleger
joet@joet.nl